

NEKOŘSKÝ

2007

3 • pout' 2007

ZPRAVODAJ

Bouře 21. června 2007
lámala mohutné stromy.

Z obsahu

- Z jednání zastupitelstva
- Důležité informace
- Z historie obce – Hubálkův kříž
- Z historie obce – legionář Josef Brožek
- Nová lávka
- Dětský den
- Srandamač
- Neobvyklý koníček
- SDH Necoř
- Informace Oblastní charity
- TJ Sokol Necoř – 31. turnaj v minifotbale
- Povídka
- Cestománie
- Poznáte?

Z jednání obecního zastupitelstva

12. června 2007

Řešení odpadních vod v obci. Starosta podal informaci o současném stavu vypouštění odpadních vod v obci. Obec zadala vypracování studie odkanalizování obce firmou OHGS Ústí nad Orlicí. Studie má být dokončena k 30.8.2007. Následně budou vyhodnoceny možnosti etapového odkanalizování dalších částí obce. V současné době v návaznosti na platný vodní zákon obec požádá ČHMU o údaje o průtočnosti a kvalitě vody místních potoků, (Nekořský potok a levostranný přítok Nekořského potoka) – údaje potřebné k zajištění vypouštění odpadních vod a odběru povrchových vod.

Hlasováno 8 – 0 – 0

Zpráva účetní. Účetní OÚ podala zprávu o provedené kontrole hospodaření za rok 2006 a seznámila OZ se zprávou o přezkoumání hospodaření. OZ konstatuje, že nebylo zjištěno porušení rozpočtové kázně ani neúplnost nebo neprůkaznost účetnictví. OZ bere na vědomí, že závady zjištěné kontrolou jsou k dnešnímu dni odstraněny.

8 – 0 – 0

Dále seznámila OZ se závěrečným účtem obce za rok 2006, který byl řádně vyvěšen od 7.5. 2007 do 11.6. 2007. OZ schvaluje bez výhrad. Členění ZÚ je samostatnou přílohou zápisu.

8 – 0 – 0

OZ rovněž schvaluje hospodářský výsledek ZŠ a jeho vypořádání určuje takto: výsledek převést do rezervního fondu.

8 – 0 – 0

OZ také projednalo hospodářský výsledek MŠ a jeho vypořádání určuje takto: výsledek použít na krytí ztráty z roku 2003 a dále důrazně žádá splnění bodu 3c OZ 4/06 ze dne 9.5.2006.

8 – 0 – 0

Předsedové kontrolního a finančního výboru seznámili OZ o provedení kontrol a zápisu výborů. OZ bere na vědomí zprávy kontrolního a finančního výboru, s uvedenými zprávami souhlasí bez výhrad.

8 – 0 – 0

Pozemkové záležitosti. Starosta informoval OZ o možnosti odkoupení pozemků v prostoru okolí bývalé textilní továrny. OZ s návrhem majitele p. Jana Štěpánka souhlasí, dále záležitost bude řešit po dodání ceny.

OZ rozhodlo pozemky v okolí Petrova palouku odprodat stávajícím uživatelům za cenu 40,- Kč/m², a st. parc. 50,-Kč/m² + náklady spojené s prodejem.

8 – 0 – 0

Různé

- OZ schvaluje zakoupení nových dopravních značek A12 „Pozor děti“ před ZŠ a MŠ.
- Starosta informoval OZ o uzavření smlouvy s PK na dotaci opravy kanalizace.
- Na provedení opravy opěrné zdi a schodiště u ZŠ byly podány pouze dvě cenové nabídky. Vakstav Jablonné nad Orlicí – 422 167,-Kč a Agrostav Žamberk – 360 126,-Kč. OZ rozhodlo zadat opravu fi. Agrostav a pověřuje starostu uzavřením smlouvy.
- Starosta informoval OZ a přítomnou veřejnost o úplné uzavírcce silnice od křižovatky v Šedivci do Letohradu. Uzavírka z důvodu opravy bude od 15.7. do 12.8. 2007.
- Dále informoval o provedení cvičení krizové povodňové komise PK v k.ú. Nekoř v září 2007
- Paní Šedivá eč. 19 požádala obec o stanovisko k oplocení vlastního pozemku a stavby dřevěného přístřešku. OZ souhlasí.
- OZ schvaluje odměnu pro pracovníky na nepravidelných pracích v obci 60,-Kč čisté mzdy/hod.
- Starosta podal informace o připravovaných opravách kuchyně a chodby v ZŠ a potíží se zajištěním řemeslníků z řad místních podnikatelů.
- Ing. Pomikálek navrhuje od letošního roku 2007 organizovat 1x ročně vítání nově narozených občánků s trvalým pobytem v obci. Dále navrhuje zadat zhotovení projektové dokumentace na sportoviště pro územní řízení.
- OZ projednalo organizační záležitosti a přípravu dětského dne a turnaje spolků v minifotbale. Vedoucím organizačního týmu je Ing. Pomikálek.
- p. Lehký navrhuje odstranění starých záchodů v kempu „Petrův palouk“ a travních trsů u chodníků.
- p. Faltus požaduje informace o případném záboru pozemku pro možné prodloužení bytové zástavby sídliš-

te „Nad stadionem“. Obec požádá o zaměření dálkového tel. kabelu vzhledem další možné zástavbě.

- p. Dušek informoval OZ o možnosti udělení výjimky z počtu žáků pro školní rok 2007 – 2008. OZ výjimku schvaluje s dodržením pravidel dotace z rozpočtu obce, určených finančním výborem. 7-0-1

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

v tento letní čas chci Vám všem popřát krásné počasí, naplněné příjemným odpočinkem o dovolené a všem dětem radostné prázdniny bez nehod a úrazů, plné různého poznávání, her a zábavy. Rekreativním a návštěvníkům naší krásné malé podhorské obce přeji, aby se jim zde moc líbilo, byli zde spokojeni a rádi se k nám vraceli.

Josef Dostálek – starosta

Termíny svozu odpadů v roce 2007

Termín svozu POPELNIC - svozový den - **PONDĚLÍ** - odpolední směna

Srpen: 6, 20

Září: 3, 17

Říjen: 1, 8, 15, 22, 29

Listopad: 5, 12, 19, 26

Prosinec: 3, 10, 17, 24

Sběr nebezpečných odpadů v roce 2007

11. 9. 2007

Sběr plastů - v průhledných pytlích a **sběr nápojových kartonů** (krabice od džusů, mléka, vína apod.) v oranžových pytlích. – *svozový den středa*

Termíny pro rok 2007: 15.8, 12.9, 10.10, 7.11, 5.12

Nápojové kartony ukládejte do oranžových speciálních pytlů, které jsou rovněž k dispozici na obecním úřadě.

Sběr tříděného skla

Sklo je nutno začít třídít na barevné a bílé. Do zvonů na barevné sklo patří pouze: barevné sklo, prázdné barevné láhve bez uzávěrů a bílé sklo tabulové (okenní).

Do zvonů na bílé sklo lze ukládat pouze bílé sklo mimo tabulového a prázdné bílé láhve bez uzávěrů.

Netříděné sklo nebude odváženo. Lepená skla a skla s ocelovým drátem patří do velkých kontejnerů na TDO.

Než nám budou dodány nové zvony na bílé sklo, jsou zelené kontejnery příslušně označeny a umístěny pouze u samoobsluhy a u prodejny na Vejrově, po dodání dalších zvonů na bílé sklo budou místa rozšířena.

Co se chystá v roce 2007

srpen

4. srpna **Pout'ový turnaj v nohejbalu**

4.-5. srpna **Pout'ové posezení pod lipami**

18. srpna **Myslivecké hody – MS Nekoř**

září

22. září **Soutěž v požárním sportu – SDH Nekoř**

28. září **Svatováclavský turnaj v minifotb. žáků – klub SHM Nekoř**

Zajímavé odkazy

Jak se dozvědět co se děje na obcích v okolí? Již minule jsme uváděli některé odkazy na naši obec i města v okolí. Dnes tento seznam doplňujeme o další odkazy:

www.nekor.cz - internetové stránky obce Nekoř

www.zamberk.cz – Žamberk

www.letohrad.cz – Letohrad

www.jablonneno.cz – Jablonné nad Orlicí

www.obeclisnice.cz – Líšnice

www.jamne.cz – Jamné nad Orlicí

www.klasterecnadorlici.cz – Klášterec n.Orlicí

www.mistrovice.cz – Mistrovice

www.obeclukavice.cz – Lukavice

www.pisecna.zamberk.cz – Písečná

www.bystrec.cz – Bystřec

www.kunvald.info - Kunvald

Další informace o ostatních obcích lze nalézt i na www.orlicko.cz, kde jsou mimo jiné uvedeny i Pastviny pod odkazem www.orlicko.cz/Pastviny, Sobkovice - www.orlicko.cz/sobkovice a Studené www.orlicko.cz/Studene

Bouře lámala stromy

Mohutná bouře, která se 21. června 2007 přehnal nad obcí Nekoř, lámala ve výšce několika metrů mohutné stromy. Při ní se nad částí obce kolem hráze Pastvinské přehrady a objektu VČE přehnal pravděpodobně ničivý větrný vír, který ve výšce několika metrů lámal vzrostlé mohutné smrky.

V několika metrovém pásmu je zcela zničen lesní porost těsně sousedící s budovou VČE u hráze Pastvinské přehrady. O tom, že se znovu narodili, mohou mluvit rekreatanti z chatky VČE pod hrázi přehrady, neboť mohutné stromy padaly doslova jen několik metrů od rekreačního objektu, ve kterém jsou ubytováni. Pracovníci obce téměř dva dny uvolňovali místní komunikace, které vyvrácené a zpřerážené stromy zatarasily. Škoda vznikla jak na obecním majetku, tak na lesních porostech soukromých osob i státních lesů a VČE.

Je zajímavé, že o několik metrů dále bouře nezpůsobila téměř žádné škody. Podle vyprávění manželů Špindlerových, kterým větrný vír způsobil škody také jen v úzkém pásmu na zahradě, šel vítr nejprve z jedné strany, pak krátce nastala téměř neproniknutelná bílá tma, pak najednou bylo ticho a vzápětí udeřil vítr na druhou stranu.... *red*

Historie obce

V této rubrice vás chceme seznámit s památkami a historickými místy, které v Nekoři máme. Pro letošní rok to budou ještě kaplička V šancích, zvon a kamenná křtitelnice v chrámu sv. Mikuláše. Protože o některých těchto památkách je jen velmi málo zmínek a písemných zpráv, prosíme všechny, kteří vědí něco o jejich historii či příbězích s nimi spjatých, aby se s námi o tyto informace podělili. Prosíme o osobní kontakt či o zavolání na tel. 604 321 573. Moc děkujeme. Zároveň děkujeme paní Matyášové a panu Hubálkovi za informace o Trojici na Vejrově i kříži v poli za areálem zemědělského podniku.

Jiří Pomikálek

Hubálkův kříž - (115 let od postavení)

Pískovcový kříž, na kterém již chybí Kristovo tělo, stojí uprostřed polí severovýchodním směrem za areálem zemědělského podniku Klas Nekoř a.s. Dříve tam vedla cesta od kostela sv. Mikuláše směrem k Bořitavě.

Nápis na zadní straně tohoto kříže zní: „**Zřízení nákladem manželu Frant. a Terezie HUBÁLKOVÝCH 1892**“

Na přední straně kříže je velice špatně čitelná část nápisu tohoto znění: „**A vy všichni kteří jdete cestou pozorujte a vizte jestli bolest...**“ a dál nejsou další dvě až tři slova již vůbec čitelná.

O postavení tohoto kříže se zmiňuje Václav Faltus v knize „Historie obce Nekoř“, kde cituje zápisy ve farní kronice vztahující se k postavení a posvěcení tohoto kříže.

Tyto zápisy pro zajímavost odcitujeme:

„*Žádost o povolení k postavení kříže
Nejdůstojnější biskupské konzistoři
v Hradci Králové*“

Manželé František, vejmenik v Nekoři č.d. 2 a jeho manželka Terezie, zřídili svým nákladem na cestě od farního chrámu P. v Nekoři k Bořitavě vedoucí a na pozemku č k číslu 2 patřícím posvátnou kamennou sochu „Krista Pána“. Jejich syn František Hubálek, majitel pozemku č.d. 2, místo pro tuto památnou sochu navždy daroval jak v účtě podepsaný v přípisu č. 75f. na patronátní úřad v Kyšperku oznámil a mimo to složili výše jmenovaní manželé kapitál 20 zl. v účtě podepsanému, aby z úroku toho kapitálu možná budoucí oprava této památné sochy zajišťována byla, kteroužto částku v účtě podepsaný patronátnímu úřadu k uchování do kostelní pokladny chrámu P. Nekořského odevzdal, jak dosvědčuje příložený lístek od p. duchovního v Kyšperka. Jestliže tedy o vše postaráno jest co k udržení a k zřízení nové sochy na veřejném místě patří, prosí podepsaný v účtě tímto nejdůstojnější biskupskou Konzistoř za udělení milosti k posvěcení této památné sochy na

II. neděli po sv. Duchu č. na den 19. června odpoledne.

Na faře v Nekoři dne 29. května 1892

Jan Nosek, farář“

Dále se ve farní kronice zachoval opis potvrzení o přijetí peněz:

„Důstojný farní úřade v Nekoři. Ctěným přípisem ze dne 27.b.m.č.f. 75 jsme zasláný obnos 20 zl. Přijali a do zdejší spořitelny na knížku fol. 1089 pro nadaci na udržování kamenné sochy Krista Pána

vedle cesty z Nekoře k Bořitavě postavené od manželů Františka a Terezie Hubálkových č.d. 2 v Nekoři uložili. Kapitál ten bude účtován v účtě farnímu chrámu P. v Nekoři.

Patronátní úřad v Kyšperka dne 31. května 1892

Jan Stehno“

Ve farní kronice je ještě zmínka o tom, že dne 2. června 1892 pod číslem 4644 přišlo od biskupské konzistoře povolení k posvěcení sochy. V knize bohoslužeb a pobožností (Liber Functionum Divinarum Parochie Nekořensis) na listě 157 u roku 1892 pak byla nalezena zmínka, že skutečně o II. neděli po sv. Duchu bylo „konáno procesí za příčinou svěcení „Nového

Kříže“ na cestě Hubálkově“.

Nepodařilo se zjistit, kdy byla cesta zrušena a kdy došlo k poškození a odstranění korpusu Krista z kříže...

Jiří Pomikálek

Z historie obce – Pamětní deska legionáři Brožkovi

25. července letošního roku uplynulo 70 let od slavnostního odhalení pamětní desky nekořskému legionáři Josefu Brožkovi na budově nekořské školy.

Václav Faltus ve své knize „Historie obce Nekoř“ uvádí opis ze školní kroniky:

„Slavnost odhalení pamětní desky, 25. července 1937 v Nekoři (opsáno ze školní kroniky)

Josef Brožek narodil se dne 5. srpna 1889 v Nekoři v čp. 134. V rodině bylo 12 dětí. Do obecné školy chodil v Nekoři od roku 1895 do roku 1901. Potom vykonal zkoušku do druhé třídy měšťanské školy v Žamberku, kam denně docházel.

Po propuštění ze školy vyučil se hodinářství u Matyáše v Králíkách. Pracoval v Dalmácii, ve Vídni, v Tachenbrugu v Německu a opět ve Vídni.

V roce 1915 byl odveden a narukoval k 30. zeměbran. pluku do Vysokého Mýta.

Kdy byl zajat, nebylo přesně možno zjistit. V roce 1916 vstoupil do legií. Bojoval u Zborova 2. července 1917 ve svazku 10 roty 1. pluku Mistra Jana Husa. Za statečnost vyznamenán křížem sv. Jiří a povýšen na svobodníka.

Padl dne 10. srpna 1918 u Nižšího Uslonu u Kazaně, kde jeho hlídka byla přepadena přesilou nepřátel (bolševiků).

Jeho bývalý velitel roty, podporučík Karel Teringl vydal na nakladatelství Otakara Vaňka v Praze II knihu „Desátá rota pod Kazaní“, ve které je vylíčena smrt Josefa Brožka takto: „Nepřátelská palba po chvíli umlkla. Naši vnikají do lesa. Sem tam se ještě ozve rána. Rychlopalné dělo pálí do skupiny utíkajících bolševiků, kteří vyskočili z lesa na silnici.

„Brožek!“ Zoufaly výkřik zastavil rojníci. Skupina vojáků se sklání nad zohavenou mrtvolou svobodníka Brožka. Ale jak zohavenou! Tělo probodáno nespočetnými ranami bodákem, vyvrácené paže, hlava rozbita k nepoznání, noha přeražena.

Hrob pro Brožka na kraji březového lesíka je hotov. Kamarádi kladou do něho ubohé trosky vojáka, který nosil na prsou vyznamenání od Zborova. Několik bratří zazpívalo tlumeně nad jeho hrobem „Kde domov můj?“. A potom polními lopatkami hrob zasypali. Také malý křížek postavili k hlavám. Poslední věci vojáka padlého v poli jsou hrozně prosté.“

Desku pořídila Jednota čl. obce legionářské v Žamberku a slavnostní odhalení konalo se v neděli dne 25. července 1937 za příznivého počasí.

Průvod se řadil u mostu a šli v něm: vojáci čestné čety, legionáři, italská domobrana, národní garda z Jablonného nad Orlicí, Sokolstvo, hasiči a Orli. Průvod zastavil u pomníku padlých, kde položena byla kytice. Po příchodu ke škole vztyčena byla státní vlajka a za obec Nekoř uvítal shromážděné starosta Vít Mikula. Za legionáře uvítal přítomně předseda jednoty Jan Šlezinger z Kunčic. Za proslovu plukovníka Skály ze Žamberka byla deska odhalena. Následoval chorál „Kdož jste Boží bojovníci“ a slavnostní proslov pplk. Karla Teringla.

Pamětní desku převzal potom do ochrany obce řídící učitel Josef Resl. Nekořští legionáři odevzdali škole legionářské tablo, které jim věnoval ing. Stanislav Matyáš z Českých Budějovic, zeť řídicího učitele v.v. Františka Rejholdy. Tablo předal správci školy ruský legionář Karel Kapoun.

Po slavnosti byl vojenský koncert. Slavnost byla tak čteně navštívena a vydařila se po stránce mravní i finanční, že dlouho bude trvat, než Nekoř opět podobného uvidí.“

Historie této pamětní desky byla pohnutá. Přestože Jednotka čl. obce legionářské chtěla památku Josefa Brožka zachovat pro budoucí věky zasazením této bronzové desky na nekořskou školu, musela být deska brzo, krátce po okupaci za protektorátu, z budovy školy odstraněna. Po válce v roce 1945 byla opět na školu vrácena, ale již v roce 1950 ji nechala vládnoucí komunistická strana definitivně odstranit. Nikdo neví, kde skončila, pravděpodobně někde ve sběru.

Je zajímavé, že v obecní kronice není vůbec žádná zmínka o této desce ani o slavnosti provázející její umístění na školní budovu. Je to tím, že zápisy v obecní kronice psané řídicím učitelem Reslem končí v roce 1936, události dalších let pak prý údajně zapisoval a uchovával ve škole, ale po jeho odchodu po roce 1945 do Králík se kamsi ztratily. Obecní kronika pak byla opětovně psána až v roce 1961 a chybějící roky byly zpětně dopsány. Bohužel v té době byly zápisy velice ideologicky ovlivněné a zajisté nebylo pro tehdejší vládnoucí komunistickou stranu žádoucí, aby se tato stránka našich národních dějin vůbec nějak připomínala. Přesto je pozoruhodné, že se i přesto v obrazových materiálech zachovaných v obecním archivu dochovaly čtyři velké archy fotografií a článků z tehdejšího tisku, kde je celá slavnost podrobně vyličená.

Několik těchto fotografií ze slavnosti na doplnění přikládáme:

Více podrobností včetně ukávek z tehdejšího tisku je na www.nekor.cz

Jiří Pomikálek

ZŠ Nekoř se rozloučila s páťáky

Alespoň fotografií přiblížíme „páťáky“, kteří z nekořské školy odcházejí do „měšťanky“ do Letohradu.

Nová lávka u továrny

Za podpory Pardubického kraje a sdružení obcí Orlicko obce Líšnice a Nekoř společně zrekonstruovaly kovovou lávku přes Divokou Orlici za bývalou textilní továrnu. Přes tuto lávku vede cyklostezka do Líšnice. Celé administrativní zajištění opravy i veškeré potřebné

úkony spojené s realizací prováděla obec Líšnice. Z výběrového řízení prováděného společně oběma obcemi byl vybrán

zhotovitel – firma Mados MT spol. s r.o.

3. května byly zahájeny práce na nové mostní konstrukci, 19. června započala vlastní montáž na místě. Těsně předtím nekořští hasiči zajistili demontáž a odstranění staré lávky. Již 27. června bylo vše ukončeno a 29. června byla lávka zkoušena. Celkem stála rekonstrukce ocelové lávky 660.000,- Kč, z toho dotace Pardubického kraje činila 280.000,- Kč, příspěvek sdružení Orlicko 95.000,- Kč, podíl každé z obcí činil 142.500,- Kč.

red

Dětský den

Dětský den pořádaný již tradičně ve spolupráci obce Nekoř a nekořských spolků v neděli 24. června se vydařil. Na ploše stadionu v Nekoři bylo jako každoročně připraveno místními spolky mnoho nejrůznějších disciplín. Od koulení na kuželky, házení míčkem do plechovek, kroužky na cíl, chůze na chůdách, poznávačky rostlin, házení granátem na cíl, po lovení ryb, stavění věže z kostek, stříkání na cíl, kopy na přesnost či střely na brankáře, souboj s rytířem, a další... Kdo si chtěl v soutěžení na chvílku odpočinout, mohl využít skákacího hradu zajištěného klubem SHM nebo se zkusit svést na koni, kterého ochotně a trpělivě vodil pan Martin Bezstarostí. Po absolvování všech disciplín čekala všechny soutěžící malá odměna.

Program zpestřily dvě zajímavé ukázky. První bylo předvedení vycviků loveckých psů. Druhou pak vystoupení čerstvého mistra světa ve skupinovém práskání bičem, nekořského Petra Glonka. Děkujeme všem ochotným organizátorům z řad členů spolků a obecního zastupitelstva, děkujeme sponzorům zimního dětského maškarního karnevalu, z jehož výtěžku byl tento dětský den financován. *red*

Srandamač

SRANDAMAČ aneb Turnaj spolků a obecního zastupitelstva Nekoř

Turisté a návštěvníci obce byli v sobotu 14. července 2007 překvapeni neobvyklým ruchem s hudebním doprovodem ve středu obce - na novém hřišti s umělým povrchem u Roxettu se konal tradiční turnaj spolků a obecního zastupitelstva. Po loňském ročníku, který proběhl ve znamení větší bojovnosti mužstev, byla stanovena nová pravidla Srandamače: celek se dostaví v jednotném dresu, brankář bude viditelně odlišen, nejlépe podle zaměření jednotlivých týmů, na hřišti v průběhu zápasu budou stále přítomny 2 dámy za každý tým a zápas se ponese spíše v duchu dobře se pobavit než v duchu zvítězit za každou cenu.

V 16 hodin nastalo losování jednotlivých časů a postupný rozpis zápasů. A již pan starosta Dostálek zval na hřiště první dva týmy, skoro symbolicky svedl los k prvnímu zápasu mužstvo složené z bývalých i stávajících zastupitelů proti Sokolu. Sokol měl velkou oporu v originálně oděných roztleskávačkách skandujících povzbudivá hesla. Přesto zastupitelé bojovali ze všech sil a vybojovali remízu. Starosta zároveň také upozorňoval na možnost skvělého občerstvení u přistavené udírny, kde pan Vencel se skupinou šikovných pomocníků nabízel jak vynikající klobásky, tak uzené s obvyklými přílohami. Protože panovalo krásné, až horké letní počasí, nechyběla v Roxettu ani nabídka limonád, piva,

nápojů všeho druhu, včetně sušenek, brambůrků a dobrůtek pro hráče i diváky z řad místních obyvatel i rekreatů a projíždějících turistů.

Jednotlivé celky se opravdu snažily dodat svému vzhledu nápaditý ráz, takže se shromáždění obdivovatelé i celé rodiny hráčů mohly pokochat kompletní hasičskou, mysliveckou či hokejovou výzbrojí a výstrojí, barevnost dresů byla mnohde podtržena i vtipnými nápisy, které komentovaly zařazení hráče v tom kterém týmu a podtrhovaly celkově kladný dojem.

Na hřišti nechyběli ani rozhodčí ani skupinka roztleskávaček, které v průběhu zápasu dodávaly tanečními kreacemi

a bojovým pokřikem sílu svým oblíbeným hráčům. Celkový dojem báječného letního odpoledne, kdy se něco zajímavého děje, a je dobré vidět to zblízka, dokreslovaly i spokojené rodinky návštěvníků s babičkami, dědečky, kočárky a domácími mazlíčky. Tak se na konci turnaje mezi statistickými údaji mohli ocitnout i nejmladší návštěvnické: Anežka Hubálková a Tereza Dvořáková, nejmladší hasič: Matěj Adamec, největší rodinná skupinka: Bednářovi, nejvzdálenější návštěvník: chalupáři z Brna, nejvíce psů kolem hřiště: 9 ks různých velikostí a ras, a tak bychom mohli pokračovat dále. ...

V každém dalším zápase došlo k nějaké zajímavosti, ať už to byl brankář vyřizující si během hry telefonní hovor, vlastní góly padající do sítě zastupitelů a myslivců, nekompromisní postoj rozhodčího při sporných okamžicích, slovech kritiky nebo jen jejich náznacích, bravurní zákroky brankářů.

A to již blížil nejvíce očekávaný konec turnaje, kdy po zapsání a přepočítání výsledků bylo zřejmé, že první místo obhájili hasiči, na druhé se vyšvihl Klas LHL, třetí místo vybojovali mladí hokejisté, potom myslivci, Sokol a své skvělé tradiční poslední místo opět po velkém osobním nasazení získalo Obecní zastupitelstvo.

Výsledky nebyly, jak bylo v úvodu uvedeno, až tolik důležité, zvítězila dobrá nálada a smysl pro humor. Ceny byly opět tekuté, a kromě běžného ocenění od lahve fernetu až po láhev mléka, kterou opět získali zastupitelé, bylo uděleno i několik dalších ocenění, které vyhlásil místostarosta J. Pomikálek: za nejlepší umělecký dojem získalo velkou láhev sektu od místostarosty družstvo Sokola, jako nejlepší brankář byl oceněn 5 banány brankář myslivců za obdržení vlastního gólu od vlastní dcery, cenu za nejdrsnějšího brankáře si odnesli hasiči, za nejčervenější dresy Klas LHL, za nejkrásnější gól myslivci za gól Báry do vlastní sítě tatínkovi, za nejkrásnější roztleskávačky Sokol, za největší snahu mladí hokejisté a za výdrž zastupitelé.

Myslím, že všem přítomným hráčům a divákům se Srandamač líbil a že se za rok setkáme i se zástupci nekořských firem, podniků, zájmových sdružení nebo dalších spolků, kteří postaví své družstvo s cílem udělat něco pro své zdraví a pro dobrou náladu všech přihlížejících.

Děkujeme obci Nekoř za podporu a těšíme se na další ročník. Roztleskávačky už trénují nové nevšední tance a sportovní písně na rok 2008

Lada Faltusová

Neobvyklý koníček

Pokračujeme v našem novém seriálu o neobvyklém trávení volného času některých nekořáků.

Pro pouťové číslo zpravodaje jsme oslovili Petra Glonka, který nám již na několika akcích předvedl své umění při praskání koženými biči a nedávno se spolu se skupinou dalších česků stal mistrem světa ve westernové show. V červnu se společně s několika dalšími mistry biče zúčastnil setkání westernových umělců Wild West Expo ve státě Oklahoma ve městě Claremore v USA, což je neoficiální mistrovství světa ve westernových disciplínách – praskání bičem, ovládání lasa, jízda na koni a dalších. Skupina šesti českých bičářů včetně Petra vyhrála v kategorii Show case, což je něco jako ukaž co umíš. Petr byl jedním z nejmladších bičářů účastníků se tohoto mistrovství. Účast v této české skupině si vypraskal svým loňským umístěním na mistrovství republiky v praskání bičem (3. místo) a Evropy (4. místo) v kategorii dospělých.

Jak se k této neobvyklé disciplíně dostal? Poprvé sice držel bič někdy v páté třídě právě po vystoupení bičáře na nekořském countrybálu, ale doopravdy jej to chytlo až před dvěma lety. Několikrát viděl vystoupení s bičem, líbilo se mu to, kupil si nové biče a od té doby s nimi intenzivně trénuje, jak různé triky okoukané od ostatních bičářů tak vlastní vymyšlené.

Nyní má šest bičů, pro neznalé uvádí rozlišení typů bičů – americký bič má pevnou rukověť s přechodem do těla obloukem, má jeden o délce 3,40m a dva párové pro párové praskání oběma rukama 2,60m. Australský bič má rukověť volnou a bič je na ní navázán koženou „liščí smyčkou“ má dva nové objednané nedávno přímo z Austrálie od světoznámého výrobce těchto bičů (2,60m) a jeden delší starší, se kterým začínal. S australskými biči se dá dělat mnohem více „kouzel“, ale praskání s nimi je zase mnohem více náročnější. Každý bič je zakončen úzkým proužkem z kvalitní kůže – většinou z daňka nebo klokana, toto místo je při prasku extrémně namáhané. Aby se příliš neopotřebovávalo navazuje se na něj praskačka z provázku, která v momentě prasku překonává až několikanásobně rychlost zvuku - a to je ta rána, kterou slyšíme.

Petr zpočátku některé věci při práci s bičem okoukal od ostatních, nikdo ho vlastně pořádně neučil, sehnat první biče a základy v praskání mu poradil a ukázal Jan Betlach z České Třebové, pomohl mu vstoupit mezi partu „praskačů“, ale pak už vše dělal sám a podle svého, takže si vytvořil svůj specifický styl. To je při soutěžích lépe hodnoceno, jeho originální triky zejména v praskání dvěma biči najednou jsou často ostatními obdivovány.

Dvakrát, třikrát do týdne Petr s biči trénuje, před nějakou soutěží i častěji a intenzivněji, občas nějaké vystoupení na plesech, countrybálech či jiných akcích. Nedávno byl na velké celodenní show ve westernovém městečku v Boskovcích. A pak soutěže - jarní cena W-klubu, mistrovství republiky i mistrovství Evropy, „Mistrovství mléčné dráhy“ - se konají u nás v republice. Na soutěžích se většinou trefují cíle – patrony z brokovnice, zháší se svíčky – za deskou s dírami o průměru zhruba 5 cm (to aby nebyla svíčka zhasnuta proudem vzduchu ale přímo praskačkou), přestřelují se jednotlivě špejle, dělají se omotávky na tyče. Pak se předvádí styl a technika biče, což Petrovi

jde mnohem lépe než „trefovačky“.

A Petrův cíl do budoucna – učit se dál a vymýšlet co ostatní neumějí, zaměřil se zejména na prásání dvěma biči, v čemž začíná být nepřekonatelný v rámci republiky....

Jiří Pomikálek

SDH Nekoř

Plamen

Plamen je soutěž mladých požárníků. Probíhá ve dvou kolech- jarní a podzimní. Podzimní kolo už proběhlo a tak jsme se 1.- 2. června vydali do Dolní Lipky, kde se konalo kolo jarní. Letos se závodů za SDH Nekoř zúčastnili pouze starší žáci.

Po příjezdu nás čekal zahajovací nástup a hned poté jsme začali závodit. Než nám dovezli stan, stihli jsme odběhnout všechny tři disciplíny přichystané na první den- útok CTIF, štafetu CTIF a požární útok. Po odběhnutí už na nás čekalo jen postavení stanu a potom volná zábava završená večerkou, kterou nám letos vedoucí protáhli do půl jedenácté. Spát se nám moc nechtělo, ale protože přšelo, tak jsme ani o další prodloužení večerky neprosili.

Druhý den jsme vstávali v sedm hodin a už od osmy byli otevřené další dvě disciplíny- štafeta požárních dvojic a štafeta 4x60 metrů. Před obědem jsme měli odběhnuto a tak nezbývalo, než se jít najíst a čekat na závěrečný nástup, kde se měli vyhlašovat výsledky.

Letos jsme se umístili na 28. místě. Chtěli bychom poděkovat panu Vackovi a Hance Faltusové za to, že se o nás celé dva dny starali a měli s námi trpělivost. Také bychom chtěli poděkovat i ostatním vedoucím, kteří se podíleli na naší přípravě nejen pro tyto závody. Už se moc těšíme na podzimní kolo.

Bezstarostivá Leona a Matyášová Lucie

Informace Oblastní charity

JAK VYVÁZNOUT Z PŘEDVÁDĚCÍ AKCE SE ZDRAVOU KŮŽÍ?

Nabídky jsou lákavé. Zájezdy na zajímavá místa, hodnotné dárky pouze za účast a k tomu chutný oběd zdarma. To vše je na dosah za pár korun na prezentačních akcích a zájezdech.

Ať už v místě bydliště nebo na předváděcích zájezdech se většinou jedná o stejné psychologické triky na vás a především na vaši peněženku. Za prezentací zboží stojí do detailů promyšlené a dotažené marketingové finty. Tým odborníků vymýšlejí propracované taktiky, abyste i vy měli potřebu nakoupit užitečný výrobek s dokonalými vlastnostmi. Není proto hanbou, pokud jste v návalu skvělých nabídek bezchybného zboží podlehli a podepsali kupní smlouvu.

Náš právní systém našetřítí pamatuje na tyto situace a umožňuje odstoupení od smlouvy poté, kdy teprve doma s klidnou hlavou zjistíte, co jste vlastně podepsali. Důležité je postavit se k této záležitosti včas a čelem a neponechávat nic svému osudu. Často nás navštěvují lidé, kteří hodili vše za hlavu a začínají věc řešit až ve chvíli, kdy obdrží od soudu exekuční příkaz.

Vy, kteří neumíte říci ne, dobře zvažte, zda se takové akce zúčastníte či nikoliv. Než podepíšete kupní smlouvu, rozmyslete si, zda předváděné zboží opravdu potřebujete a zda jeho cena není přemrštěná. Když se i přesto k podpisu smlouvy rozhodnete, máte možnost od smlouvy odstoupit, pokud byla uzavřena mimo provozovnu prodávajícího. Nikdy nedávejte z ruky svůj občanský průkaz!

Před podpisem smlouvy pečlivě pročtěte (především text psaný drobným písmem). Vyžadujte, aby na kupní smlouvě byly uvedeny informace o firmě, od níž výrobek kupujete (název, sídlo, IČO).

Pokud s údaji ve smlouvě nesouhlasíte, trvejte na jejich opravě. K výrobku požadujte potvrzený záruční list a návod k použití v českém jazyce.

Více informací poskytneme na adrese:

Občanská poradna Ústí nad Orlicí

17. listopadu 69

562 01 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 520 520

e-mail: poradna@orlicko.cz

Provozní doba:

PO: 8:00 – 11:30 a 12:30 – 17:00

ČT: 8:00 – 11:30 a 12:30 – 16:00

nebo

Kontaktní pracoviště Letohrad

Na Kopečku 356

561 51 Letohrad

tel.: 465 621 281

Provozní doba:

ÚT: 9:00 – 12:00

Za Oblastní charitu Ústí nad Orlicí Marcela Náhlíková

TJ Sokol Nekoř - 31. ročník turnaje v minifotbale

31. ročník turnaje v minifotbale se konal ve dnech 30.6. - 1.7.2007 na stadionu v Nekoři. Turnaj se velmi vydařil, počasí přálo, hráči předváděli perfektní výkony, zápasy ve skupinách a průběh semifinálových a finálových zápasů se těšil značnému zájmu diváků. Potěšující bylo umístění družstva z Nekoře, které ve velké konkurenci obsadilo pěkné čtvrté místo. Vítězem se stalo mužstvo z Loštic před fotbalisty z Letohradu a Přibyslavi.

Průběh turnaje alespoň trochu charakterizují přiložené fotografie.

z podkladů Josefa Krejsy Jiří Pomikálek

Povídka

Následující povídku napsala Leona Bezstarostiová do soutěže Požární ochrana očima dětí. Soutěž byla vyhlášena letos v březnu, dělila se na literární a výtvarnou a byla rozdělena do čtyř věkových kategorií. Celkem se této soutěže zúčastnilo 37 000 dětí z celé republiky.

V okresním kole Leona získala první místo, v krajském kole se umístila druhá. Odtud postoupila do celostátního kola. Vyhlášení výsledků republikového kola proběhlo 15.6. v Litoměřicích při příležitosti Hasičských slavností. V Litoměřicích Leona ve své kategorii zvítězila.

Vypadalo to nevinně

Stalo se to v úterý. Maminka s tatínkem byli ještě v práci a babička šla na návštěvu ke své kamarádce. Elišku neměl kdo hlídat, protože školka byla zavřená a Tomáš šel na fotbal, aniž se někoho zeptal.

Ještě v pondělí večer říká maminka Tomáškoví. „Tomášku, zítra nebudeme doma a babička jde ke kadeřnici, pohlídáš Elišku, ano? Ty už jsi větší a rozumnější, tak ti s tatínkem věříme, že ji určitě dobře ohlídáš, však víš, jak do všeho šťourá.“ Maminka se usmála a Tomášek slíbil, že dá na Elišku pozor.

Odpoledne vyzvedl Tomášek Elišku ze školky a jako správný druhák a gentleman, pozdravil paní učitelku, pomohl Elišce s botičkami a bezpečně ji převedl přes všechny přechody ve městě.

O třetí hodině někdo zvonil. Tom šel otevřít, když v tom Eliška vykřikla: „Nechod' tam. Víš, še maminka šikala, že nemáme chodit otvílat, když nikdo není doma.“ Ale Tomášek dobře věděl, že jsou to jeho spolužáci, protože byli už dávno domluveni, že si půjdou v úterý zahrát fotbal na staré hřiště.

Otočil se a řekl: „Eliško, todle určitě budou moji kamarádi a my jdem hrát fočus, víš?“

„Fošus? Šopak to je?“

„Já teď nemám čas! Jen ti musím říct, že budeš doma sama. Já už musím jít za klukama, jinak půjdou beze mě!“

„To tady budu sama?“

„Tak zavolej Lucce, nebo můžeš jít k Evelíně, ale já už musím jít.“

„Tak ahoj.“

„Hm, čau.“

Když Tomášek odešel, Eliška vzala do ruky telefon a zavolala Lucce. „Ahoj Lucinko, nechceš k nám pšijít?“

„Nemůžu, jedu s maminkou k zubaši.“

„Aha, tak ho pozdravuj.“

„Jo budu. Ahoj.“

„Ahoj.“

Elišce začalo být smutno. Neměla si s kým hrát, s kým si povídat a nevěděla, jestli nemá zavolat mamince, že ji Tomášek nechal doma samotnou. Ale potom si vzpomněla, jak maminka jednou Tomáškoví vyhubovala, když ji nechal stát samotnou před obchodem a odešel za nějakým pejskem. Tak si řekla, že mamince radši nezavolá, protože by se mohla na Tomáška zase zlobit.

Když Eliška hledala něco k jídlu, našla zápalky, které tatínek schovával ve skřínce vedle skleniček. A protože byla ještě malá, nevěděla, co to je. Nejdřív se bála krabičku otevřít, protože jí v uších zněl varující hlas paní učitelky, která říkala, že když děti najdou krabičku, neměly by zkoumat její obsah, ale měly by ji dát mamince, nebo někomu dospělému. Jenže Eliška si nemohla vzpomenout, co je to ten obsah. Jak to jen paní učitelka říkala.

Po chvíli, co si lámala hlavičku s touto těžkou otázkou, to vzdala. Přemohla ji zvědavost a krabičku otevřela. Zjistila, že takovou podobnou věc měl tatínek, když zatápěl. A protože jí byla už chvíli zima, řekla si, že když dokáže zatopit i tatínek, kterému maminka říká nešiko, protože mu všechno padá, tak proč by

to nezvládla ona, ta které maminka říká: ty moje šikovná holčičko.

Už několikrát viděla, jak tatínek nejdřív nahází dřevo do toho velkého škopku, kterému se prý říká kotel. Takže sebrala pár polínek, co ležely vedle na hromádce, narovнала je do kotle a vzpomínala, co dělal tatínek dál. Pak si vzpomněla na tu krabičku, kterou našla. A přitom jí napadlo, že tatínek přeci vytáhl jednu tu malinkou tyčku a tak dlouho s ní škrtal o krabičku, až začala tyčka hořet a tatínek s ní zapálil papír, co ležel na dřevu. Ano papír, řekla si Eliška a utíkala do pokojíku pro nějakou omalovánku. Jenže všechny byly tak krásné, že je přeci nemohla dát do toho špinavého kotle, tak si řekla, že si na chvíli půjčí Tomáškův sešit, ten co ho měl v batohu do školy. Přeci mu ho vrátí, až ten oheň zhasne. Takže si vzala sešit a vydala se zpět ke kotli.

Položila kousky natrhaného papíru ze sešitu na dřevo a vytáhla krabičku. Z krabičky sirku a škrtla. Nic. Škrtla. Nic. Škrtla po třetí a sirka se rozhořela. Eliška se polekala a hořící sirka jí vypadla z ruky přímo do hromádky dřeva. Dřevo začalo hořet. Eliška se bála. Nevěděla co má dělat. Rozbrečela se. Potom jí začal štípat v očičkách kouř. Utekla do pokoje. Zavřela dveře a dál brečela.

Mezitím se oheň rozšířil i do chodby, kam si nedávno Filipovi pořídili novou šatní skříň. Eliška cítila kouř pořád víc a víc. Taky jí začalo být teplo, protože chodba byla nedaleko pokoje, ve kterém byla Eliška. Řekla si, že už asi kotel začal topit, když už jí je teplo. Zase se začala smát a říkala si, že jí maminka určitě pochválí za to, že zatopila. Tak tedy otevřela dveře, aby se mohla jít podívat, jak je šikovná.

Otevřela a uviděla oheň, rychle zavřela. Popadla telefon. Zavolala mamince.

„Ahoj Eliško, copak se děje?“

„Maminko, Tomášek šel pryč a mě tu nechal.“ to už Eliška zase brečela.

„Cože? Kam šel?“

„Nevím, ale já jsem zatopila.“

„Zatopila? Nehoří tam?“

„Já nevím, ale je tu teplo a štípou mě očička.“

Maminka pochopila. Zvedla se. Popadla tašku. Vylítla z kanceláře. Neměla ani čas odpovědět na otázku kamarádky: „Kam letíš, někde hoří?“ Ta chudák netušila, že má pravdu, kdyby to věděla, poznámku by si určitě odpustila. Maminka doběhla k autu. Nemohla najít klíčky. Vysypala kabelku. Popadla klíče a telefon. Nastartovala. Za jízdy volala hasiče, přímo ukázkovým ohlášením požáru: „Dobrý den, Irena Filipová, chtěla bych oznámit požár rodinného domu v Bělicích číslo popisné 215, číslo telefonu 752369410. A pak taky zavolala tatínkovi, co se stalo. Když v tom ji zastavila policie. „Vystupte si z vozu mladá paní.“

„Nemůžu u nás doma hoří.“

„Paní si vymýšlí. Taky je vám doufám jasné, že vám strhneme body za ten telefon.“

„U nás hoří, rozumíte česky?“ maminka už byla zoufalá, bála se o Elišku.

„Dobře, tak nás zavezte k tomu vašemu „požáru“ slečno.“ Maminka už ani neměla sílu odvětit: paní! Jen řekla: „Tak už si konečně nastupte, mě hoří dům a mám tam dceru!“ V tom jí zvonil telefon, byl to zpětný dotaz. Dva policisté, kteří maminku zastavili, si uvědomili, že asi nelze a tak rychle naskočili do auta.

Když dorazili, hasiči už se chystali k zakročení. Maminka přiběhla k jednomu z hasičů a celá uplakaná a zoufalá povídá: „Mám tam dceru. Zachraňte ji prosím.“

„Už to víme, nebojte se, zachráníme vám ji.“ Řekl hasič a usmál se na maminku. „Jenom se nám tu moc nepleťte.“ A pak zavolal na tatínka, který už dorazil chvíli před maminkou, aby ji šel uklidnit.

Potom už to šlo rychle, jeden z hasičů vynesl Elišku z domu, byla uplakaná, unavená, ale žila. To bylo v této chvíli hlavní. Potom už se jen hasilo.

Protože hasiči projížděli okolo hřiště, kde hrál Tomášek fotbal, byli kluci zvědaví, kam hasiči můžou jet a vydali se za nimi. Tomášek měl strach, jestli Eliška náhodou nevylezla na strom a maminka s tatínkem ji nemůžou sundat. Protože v jedné knížce četl, že hasiči zachraňují i koťátka, která vylezou na strom a nemůžou slézt dolů. A tak se bál o Elišku, aby třeba nevylezla na tu hrušku, co mají v zahradě, protože

z té se bojí seskočit i on sám.

Hned jak viděl, že hasiči zajíždí do ulice, kde bydlí, začal tušit, že Eliška určitě něco provedla. Jen netušil co hrozného. Když uviděl jejich dům v plamenech, bál se přijít blíž. Věděl, že je to jeho vina, neměl nechávat Elišku samotnou doma. Proto se otočil a běžel směrem za město.

Když hasiči dům uhasili, sanitka odvezla vystrašenou Elišku a tatínkovi se povedlo uklidnit maminku, přišla babička od kamarádky. „To, to, to...“ babička nemohla najít slova.

„Ano babičko.“

„Jak se to... Jak se to stalo?“

„Tomášek... Tomášek kde je Tomášek?“

To nikdo nevěděl. Ani kluci, kteří se přišli podívat, co se stalo.

„Ahoj kluci, nevíte kde je Tom? Nebyl s vámi?“

„Ano byl, hráli jsme fočus, ale nevíme, kde je teď.“

Maminka dostala strašný strach: „Co když se bojí přijít domů, protože si myslí, že ho potrestáme?“

„Zasloužil by na zadek.“ Řekla babička.

„Babičko, hlavní je, že se nikomu nic nestalo, ale teď ho musíme najít.“

A tak začali všichni Tomáška hledat. Obvolali všechny jeho kamarády, druhou babičku, strýčky, ale nikde po něm nebylo ani stopy. Začalo se stmívat, teď už se o Tomáška strachoval i tatínek. V noci přeci ten kluk může zmrznout, nebo se mu může něco stát... „Zbývá jediná možnost.“ řekla maminka.

„Jaká?“

„Zavolat Lindě.“

„Lindě ne. Tam by přeci nešel, je to daleko, navíc ji viděl jen třikrát.“

„To nevádí, ale znáš Lindu, nezavolá nám sama.“

„No zkusit to můžem.“

„Zavoláš jí? Já bych se sní asi zas pohádala.“

„Ne, je to tvoje sestra.“

„Víš jak to mezi sebou máme.“

„Já se s ní bavít nebudu.“

„Tak snad je to pro našeho syna.“

„Doufám, že našeho.“

„Nechte toho hádání. Tomášek zmizel a vy se tady hádáte! Já jí klidně zavolám sama!“ řekla babička.

Nakonec vzal telefon do ruky tatínek.

„Ahoj Lindo, není u tebe náš Tomáš?“

„Jo je tu, bojí se jít domů, prý podpálil barák? Co je na tom pravdy?“

„Já ti to vysvětlím, jen ho prosím přivez domů.“

„Jo už k vám jedem.“

„Děkuju.“

„Tak zatím.“

„Ahoj.“

Nakonec to všechno dopadlo dobře. Tomášek se našel, Eliška byla druhý den zase jako sluníčko a hasiči zachránili velkou část domu. Takže stačilo opravit čtyři pokoje.

Tomášek si bude určitě pamatovat, že nesmí nechávat Elišku samotnou doma a Eliška si bude pamatovat, že si nemá prohlížet žádné krabičky a hlavně, že nesmí zatápnět, když je sama doma. A my si budeme pamatovat, že když se dostaneme jako první k požáru, je naší povinností to oznámit na telefonním čísle 150, nebo 112 a ohlásíme: své jméno, místo kde hoří, co hoří, číslo telefonu ze kterého voláme a počkáme na zpětný dotaz. Nikdy nesmíme volat hasiče jen tak ze srandy, co kdyby někde opravdu hořelo? Hasiči nemůžou být na dvou místech najednou.

Hasič, to je důležité povolání. Nebýt hasičů, mnoho domů shořelo. Nikdo nemůže říct, že hasiče k životu

nepotřebuje. Hasiči totiž nejen hasí požáry, ale také pomáhají lidem při povodních a při jiných katastrofách. A to člověk nikdy neví, kdy mu voda vyplaví byt, nebo kdy mu začne hořet dům.

Leona Bezstarostiová

Cestománie - Izrael – pokračování

Na předměstí Jeruzaléma je **Křížový klášter** postavený na místě, kde rostl strom skácený pro zhotovení kříže, na němž zemřel Ježíš. Klášter postavený roku 1039 byl několikrát zničen a vždy znovu postaven. Od roku 1685 patří řecko-ortodoxní církvi. Od kláštera směrem do kopce je komplex budov – **Kneset** - parlament židovského státu. Byl postaven za přispění rodiny Rothschildů v roce 1966. V interiéru je řada moderních plastik a obrazů od předních světových umělců. Za nejcenější dílo je považován gobel od Marka Chagala zachycující návrat židů z egyptského zajetí. Brána je dílem jeruzalémského umělce D. Plomba. Přes ulici stojí velký sedmiramenný svícen – **Menorah**, symbol židovského státu. Tvůrcem je anglický umělec Benno Elkan, je to dar anglické Labour Party. Na sedmi ramenech jsou zachyceny nejdůležitější okamžiky židovských dějin. Od starověku až po II. světovou válku.

Nedaleko je **Izraelské muzeum**, rozlehlý moderní komplex budov a parku zpřístupněný v roce 1965. Jeho součástí je **Svatyně knihy**, její budova má kopuli v podobě poklice hliněných džbánů, ve kterých byly nalezeny tzv. Kumránské svitky. Jsou tu uloženy originály všech starohebrejských svitků objevených nedaleko mrtvého moře u Kumránu. Byly náhodně nalezeny v jeskyních pastýřem koz.

Nová hebrejská univerzita z r. 1954 byla postavena, když se starý univerzitní komplex z roku 1925 na hoře Scopus stal palestinským územím. Teprve v roce 1967 se dostala opět do izraelské správy a došlo ke spojení obou celků. Je zde uložen archiv Alberta Einsteina.

Jeden den byl židovský svátek a přístup z palestinského území byl uzavřen. Jeli jsme se tedy podívat na památky přístupné z palestinského území.

Pastýřská pole – nedaleko Betléma. Beit Sahur, zde se pastýřům zjevil anděl a zvěstoval jim narození Mesiáše. Stojí tu kostel z r. 1954. Místo je posvátné i pro židy. Je to Pole Rút, místo, kde se setkala moabitka Rút s Boazem. V okolí jsou sutiny kostelů, z nichž některé jsou nejstaršími památkami.

Poblíž je **Klášter pastýřů**, řecko-ort., jehož součástí je jeskyně, kterou v době narození Ježíše pastýři používali jako příbytek. Při archeologických vykopávkách byla nalezena cisterna sloužící pravděpodobně k napájení zvířat.

Hrob Ráchel, manželky Jákoba, je v Betlémě.

Šalamounovy nádrže, rybníky, přírodní nádrže, které sbírají vodu z okolních vršků a zásobovaly pitnou vodou Jeruzalém. Nedaleko je **Údolí Váď s Eritasem**, mariánským poutním místem. Chrám a klášter založil jihoamerický biskup a spravuje je ženský portugalský řád. Provozuje zde školu a školu pro arabské děti.

Navštívili jsme vinné sklepy, kostel a budovy patřící řádu salesiánů. Výnos z vinic financoval studia studentům z celého světa, přímo v místě. Po nepokojích a válce se škola, studenti a knihovny přestěhovaly do Jeruzaléma. Zůstalo jen několik členů řádu, kteří se starají o vinice a výrobu velice dobrého vína známého pod značkou Cremisan.

Večer jsme navštívili arabskou kavárnu s pravou arabskou kávou, velice dobrou a vodní dýmku plněnou ovocnými esencemi dle přání zákazníků.

Ein Karim, město judovo, obec spojená především se životem sv. Jana Křtitele. **Kostel navštívení Panny Marie** stojí na místě, kde stál dům Zachariáše, otce Jana Křtitele, a patří františkánům. Součástí je Mariina studna, kde se Marie a Alžběta zdržovaly. V kryptě je jeskyně, ve které byl ukryt malý

Jan Křtitel během Herodova vraždění nevinátek.

Betánie - kostel sv. Lazara, se nachází v arabské vesnici, kde se Ježíš zastavil na cestě do Jeruzaléma. Vykonal zde zázrak, vzkříšení Lazara, bratra Marty a Marie. V nedaleké jeskyni je Lazarův hrob.

Údolí Vádí Quelt – poslední cesta Ježíšova z Jericha do Jeruzaléma, vede Judskou pouští. Tady byla sloužena mše přímo v poušti, kde je kamenný oltář.

Jericho – nejstarší a nejnižší položené město světa. Bylo vystaveno v oáze a už od nejstarších dob zavlažováno složitým systémem. Nejstarší vykopávky pocházejí z doby 7000 let před Kristem. Nyní zde žijí obyvatelé arabského původu, zemědělci. Nedaleko je **Hora pokušení s Klášteřem sv. Jiří**. Zde se měl Ježíš 40 dní postit. Klášter je řecko-ortodoxní z r. 1878. V areálu jsou zbytky původních staveb, první z roku 420. Jsou tu uloženy ikony z 11. a 12. století, mozaiky ze 6. stol., je tu jeskyně proroka Eliáše.

Údolí Jordánu – nejvodnatější a nejdelší řeka Izraele. Tudy již od starověku procházely obchodní stezky. Jordán má v horách při libanonské hranici tři prameny, ale jen jeden je na území současného Izraele. Vlévá se do **Genezaretského jezera**, poblíž jsou **Golanské výšiny**. Dříve byly v okolí jezera bažiny, které byly zdrojem malárie. Izraelští osadníci je s velkým úsilím vysušili a proměnili v úrodné sady a pole.

Jadernit, místo kde Jordán ústí do jezera a kde byl Ježíš pokřtěn Janem Křtitelem. Zde se koná obnova křestních slibů.

Tabcha – kostel ze 4. století připomíná nejslavnější Ježíšův zázrak. Jmenuje se **Kostel rozmnožení chleba a ryb**. Původní kostel byl vystaven v byzantském období, jsou tu mnohé mozaiky z té doby, známá je „Chleba a ryby“.

Kostel sv. Petra byl postaven františkány v r. 1938 na byzantských základech v místě, kde Ježíš jmenoval Petra hlavou církve. Na břehu Genezaretského jezera se tyčí socha Ježíše v místě, kde se po vzkříšení zjevil svým učedníkům. Na **Hoře blahoslavenství** se nachází osmiramenná kapela **Kostela Blahoslavenství**. Každé okno obsahuje verš osmi blahoslavenství, kterými začal Ježíš svá kázání na hoře. Okolí všech kostelů je upraveno, aby prostory mohly sloužit poutníkům k bohoslužbě pod širým nebem a každá skupina ve své rodné řeči.

Kafarnaum na břehu jezera, jedna z obchodních stanic kupecké stezky. Prochází údolím Jordánu. Vykopávky odhalily zbytky synagogy z bílého vápence. Nachází se pravděpodobně na místě původní synagogy, ve které kázal Ježíš. Jsou zde vytesány židovské symboly. Vedle vykopávek je postaven Nový kostel, pravděpodobně na místě domu Šimona Petra.

Pokračování příště.

Radmila Kosová - Balášová

POZVÁNÍ

Dům kultury Letohrad uvádí 19. září 2007 od 19:30 komedii Divadla Kalich

JAKO JEDNA RODINA

v režii Milana Lasicí hrají Pavel Zedníček, Svatopluk Skopal, Miroslav Vladyka a Jana Paulová.
Vstupné: 180,- / 200,- Kč, vstupenky zakoupíte v Informačním centru na náměstí v Letohradě, případně je možná rezervace na telefonním čísle 465 622 092.

Předprodej vstupenek již zahájen

Myslivecké sdružení Nekoř

pořádá

ZVĚŘINOVÉ HODY

V SOBOTU 18.8.2007

NA MYSLIVECKÉM SRUBU V NEKOŘI

ZAJIŠTĚNO: OBČERSTVENÍ

MYSLIVECKÁ KUCHYNĚ

HUDBA

PRODEJ JÍDEL PŘES ULICI

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Rozloučili jsme se

Čanecký Marián

Přivítali jsme do života

Wágner Jan

Wágner Šimon

Hubálková Anežka

Tauchmanová Julie

Významného životního jubilea se v období 1.7.2007 – 30.9.2007 dožívají:

65 let Vaničková Miluše
Kuhnová Růžena

81 let Kopecká Dobromila
Pacholík Jaroslav
Netušilová Ema

70 let Poláčková Alena
Šťovičková Ludmila

83 let Lux Karel

75 let Hubálková Marie
80 let Mrkvičková Blažena

86 let Čáповá Vlasta

Srdečně blahopřejeme

Marie Glonková

Poznáte...?

V minulém čísle jste si mohli prohlédnout fotografie těchto nekořských chalup: Bečkovo, Nekoř – Vejrov čp. 51, majitel Váslav Bečka, Nekoř; Skalickovo, Nekoř čp. 171, majitelé Stanislav a Zdenka Skalickovi, Nekoř; Hubálkovo, Nekoř čp. 255, majitel Petr Hubálek, Nekoř. A co tyto? Poznáte...?

Uzávěrka příštího čísla je 30. září 2007, příspěvky možno zanechat na obecním úřadě, případně zasílat faxem na telefonní číslo 465 625 122 či na e-mailovou adresu pomikalek@wo.cz
www.nekor.cz

Nekořský zpravodaj, vydává Obecní úřad Nekoř

číslo 3 POUŤ 2007

Redakční zpracování Ing. Jiří Pomikálek, do tohoto čísla přispěli: Josef Dostálek, Marie Glonková, Marcela Náhlíková, Lada Faltusová, Leona Bezstarostiová, Lucie Matyášová, Ing. Martin Pikner, Radmila Kosová-Balášová, Ing. Jiří Pomikálek, foto: autoři příspěvků, PaedDr. Petr Bouška, Jan Pomikálek, Ing. Jiří Pomikálek, archiv obce Nekoř. Tiskne GRANTIS s.r.o. Ústí nad Orlicí. Sazba JP.Registrováno pod evidenč. číslem MK ČR E 11099 náklad 300 výtisků, cena 10,- Kč